

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Barbaroși Vasile Xxxxxx, născut la xxxxxx, originar din or. xxxxx, domiciliat or. xxxxx str. xxxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 27.02.2018 – până la 08.06.2018

instanța de apel:

de la 01.08.2018 – până la 25.10.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 05.02.2019 – până la 11.06.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 08 iunie 2018, Barbaroși Vasile Xxxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost încetată procedura pe acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Mantea Valentina împotriva lui Barbaroși Vasile privind încasarea sumei de 2.250 lei, în legătură cu recuperarea prejudiciului în suma indicată și refuzul de la acțiune.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Barbaroși Vasile la data de 03 decembrie 2017 în jurul orei 11.00, aflându-se pe str. Lenin din or. Taraclia în apropierea magazinului „Olga”, găsind un portmoneu pe stradă, pe care l-a pierdut Mantea Valentina, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns a sustras din portmoneul ce-i aparține ultimei, mijloace bănești în sumă totală de 2.500 lei și un card bancar emis de BC „Moldindconbank” SA pentru salariu, ce-i aparține lui Mantea Valentina, părăsind ulterior locul faptei comise.

Tot el, Barbaroși Vasile la data de 03 decembrie 2017 în jurul orei 11:35, aflându-se pe str. Lenin or. Taraclia, în apropierea magazinului „Maximum”, în continuarea intenției sale infracționale, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a cerut de la Covaci Alexandr, care nu cunoștea despre intenția infracțională a lui Barbaroși Vasile de a extrage banii rămași de pe cardul bancar ce-i aparține lui Mantea Valentina. Covaci A., a extras din bancomatul BC „Moldindconbank” SA, amplasat

lângă magazinul „Linella”, mijloace bănești la suma de 2.250 lei, care le-a transmis lui Barbaroși Vasile.

Ulterior, Barbaroși Vasile cu cele sustrase a plecat de la fața locului, cauzând lui Mantea Valentina prejudiciu material considerabil în suma de 4.750 lei.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Barbaroși Vasile, a fost calificată *de drept* în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, la data de 20 iunie 2018, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei aplicate inculpatului Barbaroși Vasile, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pedeapsă cu amendă în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie 40.000 lei. A înceta procedura pe acțiunea civilă înaintată de către Mantea Valentina privind încasarea sumei de 2.250 lei, ca prejudiciu material, pe motiv că a refuzat de la acțiune.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță, la aplicarea pedepsei penale inculpatului nu a individualizat-o potrivit art. 75 Cod penal, nu a ținut cont de personalitatea celui vinovat, gravitatea infracțiunii săvârșite, circumstanțele care atenuează răspunderea celui vinovat, potrivit art. 76 Cod penal;

- inculpatul Barbaroși Vasile anterior nu a fost judecat, parțial și-a recunoscut vina, respectiv aplicarea amenzii față de inculpat va atinge scopul pedepsei penale prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal. Astfel, pedeapsa aplicată de prima instanță față de inculpat contravine prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și este una prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 octombrie 2018, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în latura penală și adoptată o nouă hotărâre în această parte, prin care Barbaroși Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar conform art. 55 Cod penal, a fost liberat de răspundere penală, cu încetarea procesului penal și cu tragere la răspundere contravențională, stabilindu-i amendă în mărime de 50 unități convenționale, echivalentul a 2.500 lei.

I-a fost explicat lui Barbaroși Vasile că, conform art. 64 alin. (3¹) Cod penal este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, inculpatul Barbaroși Vasile nu și-a recunoscut culpa în întregime potrivit învinuirii formulate, însă din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauza penală, rezultă că ultimul, care a optat pentru poziția negării parțiale a infracțiunii săvârșite, și-a dat perfect seama de actele pe care le-a comis, de gravitatea acesteia și penalitatea lor.

Instanța de apel a considerat că, vina inculpatului în săvârșirea faptei imputate este dovedită în întregime prin declarațiile părții vătămate Mantea Valentina (f.d. 101), martorilor Șerbina Iulia (f.d. 102), Mantea Artiom (f.d. 118), Covaci Alexandru (f.d. 117), precum și prin probele scrise ale dosarului și anume: plângerea părții vătămate Mantea

Valentina, înregistrată la 05 ianuarie 2018 în R-1 nr. 14 (f.d. 3); procesul-verbal de ridicare din 12 ianuarie 2018 (f.d. 27); extrasul din contractul nr. 2259A47210616 MDL Valentina Mantea din 19 decembrie 2017 (f.d. 29); procesul-verbal de vizualizarea și cercetarea a DVD-R-discului din 18 ianuarie 2018 (f.d. 30); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 18 ianuarie 2018 (f.d. 61).

Ținând cont de cumulul de probe administrat la prezenta cauză, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Verificând aspectele de drept operate la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Barbaroși Vasile, instanța de apel a considerat că apelul procurorului necesită a fi admis, deoarece prima instanță eronat a stabilit pedeapsa penală sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără a ține cont de prevederile art. 67 alin. (4) Cod penal, potrivit cărora munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată persoanelor recunoscute ca invalizi de gradele I, II și altora.

Potrivit Legitimației seria CN nr. 132340 (f.d. 54) eliberată de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia din 21 februarie 2005 se atestă că, Barbaroși Vasile este invalid din copilărie care beneficiază de pensie.

În astfel de circumstanțe, prima instanță la stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității față de inculpatul Barbaroși Vasile, nu a constatat dacă persistă interdicția prevăzută de alin. (4) art. 67 Cod penal, prin ce a stabilit o pedeapsă neechitabilă, cu încălcările cerințelor stabilite prin lege, de care este obligată să se conducă la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

De către instanța de apel nu a fost acceptată poziția procurorului, precum că stabilirea pedepsei penale sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale echivalentul a 40.000 lei, va fi o pedeapsă echitabilă și corespunzătoare pentru inculpat, reieșind din personalitatea acestuia și circumstanțele cauzei.

În cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul a comunicat că nu are posibilitatea să achite amenda în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul a 40.000 lei, deoarece nu este angajat în câmpul muncii, întrucât este invalid cu dezabilitate accentuată care beneficiază de o pensie mică, având la întreținere și doi copii minori, unul de 6 ani și al doilea de 5 luni.

Învederând cele expuse mai sus, în opinia instanței de apel, aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, față de inculpat nu este oportună, reieșind din starea materială precară, întrucât ultimul nu are posibilitate să o achite.

În cauza deferită judecării, instanța de apel a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune intenționată, din categoria infracțiunilor mai puțin grave și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat (f.d. 51, 52), nici nu a fost atras la răspundere contravențională (f.d. 53), și-a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, fapt confirmat prin recipisa și cererea părții vătămate de renunțare la acțiunea civilă (f.d. 108, 109).

Astfel, s-a reținut că inculpatul a comis o infracțiune pentru prima dată, a regretat fapta comisă, manifestând căință sinceră, a înlăturat rezultatul infracțiunii, prin

repararea pagubei cauzate.

Prin urmare, în temeiul art. 55 Cod penal, instanța de apel a considerat că, este posibil de a-l libera pe Barbaroși Vasile de răspundere penală, cu încetarea procesului penal și cu tragerea la răspundere contravențională, stabilindu-i amendă în mărime de 50 unități convenționale, echivalentul a 2.500 lei, fiind astfel o pedeapsă echitabilă, legală și proporțională cu gravitatea faptelor comise, cu atitudinea inculpatului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, la data de 06 decembrie 2018, care solicită casarea parțială a acesteia, în latura penală în partea liberării de răspundere penală și tragerii la răspundere contravențională, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel urma să țină cont de faptul că, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, recunoscând doar sustragerea sumei de 2.750 lei, iar restul sumei de 2.000 lei nu a recunoscut;

- nu poate fi luat în considerație faptul, precum că prejudiciul a fost reparat integral părții vătămate, deoarece a restituit doar suma de 2.250 lei, iar restul 2.000 lei nu i-a restituit;

- inculpatul nu dispune de dizabilitate totală, fiindu-i păstrată capacitatea de a munci;

- inculpatul nu are persoane la întreținere, nu au fost prezentate probe în acest sens;

- inculpatul are posibilitate de a achita amenda penală, deoarece în decurs de 3 zile a achitat amenda stabilită de instanța de apel, fiind anexat la dosar bonul de plată;

- instanța de apel la individualizarea pedepsei, în prezenta speță, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 55 și art. 75 Cod penal, respectiv 2 din 3 condiții pentru aplicarea prevederilor art. 55 alin. (1) Cod penal și anume recunoașterea vinei și repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune nu au fost întrunite la caz, respectiv instanța de apel a pronunțat o decizie ilegală.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă a fost corect aplicată legea la faptele

reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul depus de către procuror este fundamentat de drept, în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând următoarele temeuri pentru recurs și anume: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, erori care în opinia autorului sunt incidente la caz.*

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată că, acest temei de casare invocat nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat.

În această ordine de idei, se reține că instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția de casare parțială a sentinței în latura penală, cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, liberându-l justificat pe Barbaroși Vasile de răspundere penală cu tragerea acestuia la răspundere contravențională, în prezenta speță.

Colegiul reține că, instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale în latura penală și aplicarea la caz a dispoziției art. 55 Cod penal, astfel încât concluziile expuse să conțină raționamente întemeiate asupra liberării de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatului Barbaroși Vasile. Prin urmare, instanța de recurs remarcă din textul deciziei atacate, că se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv aceasta cuprinde temeuri de fapt și de drept care au dus, la caz, la casarea parțială a sentinței, expunându-se argumentat asupra posibilității aplicării prevederilor art. 55 Cod penal în privința inculpatului.

Pe cale de consecință, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată în partea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 55 Cod penal, liberându-l de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, fără a fi neglijate normele art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și fără a fi admise careva erori în acest sens, stabilind în privința acestuia o pedeapsă echitabilă sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la liberarea neîntemeiată de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională a inculpatului în cauza dată, conform dispozițiilor art. 55 Cod penal, instanța de recurs relevă că, dispoziția aceste norme date la momentul comiterii infracțiunii stipula că, *persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 181¹, 256, 303, 314, art. 326 alin. (1) și (1¹), art. 327 alin. (1), art. 328 alin. (1), art. 332 alin. (1), art. 333 alin. (1), 334 alin. (1) și (2), art. 335 alin. (1) și art. 335¹ alin. (1), poate fi*

liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Astfel, reieșind din această normă penală, liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională poate fi aplicată doar în cazul când instanța de judecată constată că, în cauză sunt întrunite condițiile prescrise de această normă și anume:

- 1) infracțiune săvârșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 181¹, 256, 303, 314, art. 326 alin. (1) și (1¹), art. 327 alin. (1), art. 328 alin. (1), art. 332 alin. (1), art. 333 alin. (1), 334 alin. (1) și (2), art. 335 alin. (1) și art. 335¹ alin. (1);
- 2) să fie săvârșită pentru prima oară;
- 3) să-și recunoască integral vina;
- 4) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune;
- 5) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În continuare, Colegiul lărgit relevă că, alin. (1) al normei sus menționate stipulează că, în cazul când sânt stabilite condițiile prevăzute la pct. 1)-4), instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Totodată, Colegiul lărgit consideră necesar a reține că, prin sintagma „*poate*” din textul alin. (1) art. 55 Cod penal, aplicarea acestei norme trebuie înțeleasă ca o prerogativă a instanței de judecată de a aprecia dacă persoana poate fi liberată de răspundere penală cu tragere la răspundere contravențională.

Derivând din condițiile ce vizează liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională corespunzător cu art. 55 Cod penal și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) al acestei norme, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că: inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, ce nu face parte din rândul celor excepționale și menționate în dispoziția prevederii legale, a săvârșit o faptă prejudiciabilă pentru prima dată, și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 55 Cod penal, este aprecierea instanței că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Astfel, este dreptul instanței de judecată să constate că, corectarea vinovatului poate fi realizată, fără ca acesta să fie supus răspunderii penale, cu alegerea unei alte forme de răspundere juridică, adică cea contravențională, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal consideră că, instanța de apel motivat a aplicat în prezenta speță prevederile art. 55 Cod penal, în privința inculpatului, învederând pe lângă împrejurările menționate mai sus și faptul că, acesta se caracterizează pozitiv la locul de trai, are grad de invaliditate din naștere (f.d. 54), din care motiv întâmpină greutăți la angajare în câmpul muncii, beneficiind de o pensie de invaliditate în sumă nu mare, locuiește în concubinaj, unde participă la creșterea și

educarea a doi copii minori. Toate împrejurările menționate au permis instanței de apel de a da dovadă de clemență față de inculpat, considerând că acesta a fost un incident în viața lui, în urma căruia își va face concluziile necesare de a nu admite pe viitor comiterea faptelor ce intră în sfera interesului penal.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, inculpatul Barbaroși Vasile, întrunește toate condițiile de a fi liberat de răspundere penală cu tragere la răspundere contravențională, iar instanța de apel justificat a aplicat în privința acestuia dispozițiile art. 55 Cod penal. Respectiv, în opinia Colegiului penal lărgit, careva interdicții la aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, nu se atestă în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei prejudiciabile comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința inculpatului Barbaroși Vasile.

Criticile procurorului în partea ce se referă la faptul, precum că inculpatul în prezenta speță nu întrunește cumulativ două condiții de a-i fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal și anume recunoașterea vinei și repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, instanța de recurs le consideră nefondate, deoarece reieșind din lucrările dosarului inculpatul, deși, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată inițial nu a recunoscut vina, însă din declarațiile acestuia date în prima instanță, cât și în instanța de apel se atestă că, a recunoscut totuși că a găsit portmoneul părții vătămate Mantea Valentina, unde erau doar 500 lei și cardul bancar al acesteia, de pe care a sustras banii ce-i avea în cont și a conștientizat gravitatea faptei comise, făcându-și concluziile de rigoare (f.d. 119-120). Cât privește alegația recurentului că inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat în urma comiterii infracțiunii, aceasta în opinia Colegiului la fel nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, potrivit recipisei anexate la materialele cauzei (f.d. 109) se atestă că partea vătămată a primit de la inculpat suma de 2.250 lei în contul recuperării prejudiciului material, depunând și o cerere prin care a menționat că alte pretenții materiale și morale nu are, iertându-l pe inculpat și eliberându-l de restul pretențiilor înaintate (f.d. 108). Prin urmare, rezultând din lucrările dosarului, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel corect a apreciat în cele din urmă poziția inculpatului ca una de recunoaștere a vinei și faptul că a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, condiții incidente pentru aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

Învederând cele menționate, Colegiul conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului Barbaroși Vasile, a fost individualizată potrivit legii, totodată fiind soluționată corect chestiunea cu privire posibilitatea aplicării și întrunirii condițiilor statuate la art. 55 Cod penal.

Din considerentele enunțate mai sus, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de către procuror în prezenta speță, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui **Barbaroși Vasile Xxxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 11 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena